

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 421/2014**2014/EES/54/93****frá 16. apríl 2014**

um breytingu á tilskipun 2003/87/EB um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins með tilliti til framkvæmdar á alþjóðasamningi um beitingu sameiginlegrar markaðstengdrar heildarráðstöfunar um alþjóðlega losun frá flugi eigi síðar en árið 2020 (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fluggeirinn hefur sterka alþjóðlega eiginleika. Hnattræn nálgun til að fjalla um losun frá alþjóðaflugi felur í sér bestu horfurnar til að tryggja sjálfbærni til lengri tíma lítið.
- 2) Sambandið leitast við að tryggja alþjóðasamninga til framtíðar til að stjórna losun gróðurhúsalofttegunda frá flugi og mun í millitíðinni takmarka, að eigin frumkvæði, áhrif loftslagsbreytinga frá flugstarfsemi til og frá flugvöllum í Sambandinu. Til að tryggja að þessi markmið styðji hvert við annað og stangist ekki á er rétt að taka tillit til þróunar á alþjóðlegum vettvangi og til afstöðu sem þar hefur verið tekin, einkum að taka tillit til ályktunar sem var samþykkt 4. október 2013 á 38. fundi þings Alþjóðaflugmálastofnunarinnar og inniheldur sameinaða yfirlýsingu um að halda áfram með stefnumál og venjur Alþjóðaflugmálastofnunarinnar í tengslum við umhverfisvernd.
- 3) Af þessum sökum, til að viðhalda þeim skriðþunga sem náðist á 38. fundi þings Alþjóðaflugmálastofnunarinnar árið 2013 og greiða fyrir framförum á fyrirhuguðum 39. fundi árið 2016, er æskilegt að líta tímabundið svo á að kröfurnar, sem settar eru fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽³⁾, séu uppfylltar fyrir tímabilið til 31. desember 2016 að því er varðar flug til og frá flugvöllum í löndum utan Evrópska efnahagssvæðisins (EES). Með þessu leggur Sambandið áherslu á að unnt sé að beita lagaskilyrðum að því er varðar flug til og frá flugvöllum í ríkjum EES á sama hátt og unnt er að beita lagaskilyrðum að því er varðar losun frá flugi milli slíkra flugvalla. Til að tryggja réttarvissu að því er varðar þessa undanþágu ætti að líta svo á að flug milli flugvalla, sem eru staðsettir í ríkjum EES, og flugvalla í löndum, sem gerðust aðilar að Sambandinu árið 2013, sé flug á milli ríkja EES.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 129, 30.4.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 62/2014 frá 30. apríl 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 49, 28.8.2014, bls. 36.

(¹) Álit var samþykkt 22. janúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

(²) Afstaða Evrópuþingsins frá 3. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

(³) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

- 4) Haft er í huga að samkvæmt tilskipun 2003/87/EB er það aðildarríkjanna að ákveða hvernig tekjum af uppboði á losunarheimildum er ráðstafað. Nota ætti þessar tekjur eða jafngildi þeirra metið til fjár til að bregðast við loftslagsbreytingum í Sambandinu og þriðju löndum, m.a. til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda, aðlagast áhrifum af loftslagsbreytingum í Sambandinu og þriðju löndum, einkum þróunarlöndum, fjármagna rannsóknir og þróun með tilliti til takmörkunar og aðlögunar, einkum að því er varðar flugtækni og flutninga í lofti, draga úr losun með flutningum sem valda lítilli losun og til að standa undir kostnaði við stjórnun á kerfi Sambandsins. Ágóðanum af uppboðunum eða jafngildi þeirra metið til fjár ætti einnig að verja til að fjármagna framlög í alþjóðlega sjóðinn fyrir orkunýtni og endurnýjanlega orku og ráðstafanir til að koma í veg fyrir skógeyðingu. Gagnsæi við notkun tekna af uppboðum á losunarheimildum samkvæmt tilskipun 2003/87/EB er lykillinn að því að renna stoðum undir skuldbindingar Sambandsins. Samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 (1) eiga aðildarríkin að senda framkvæmdastjórninni skýrslu um notkun tekna af uppboðum á slíkum losunarheimildum.
- 5) Í undanþágunum, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, er tekið tillit til niðurstaðna úr tvíhliða og marghliða samskiptum við þriðju lönd, sem framkvæmdastjórnin mun halda áfram að fylgja fyrir hönd Sambandsins, í því skyni að stuðla að markaðstengdu fyrirkomulagi til að draga úr losun frá flugsamgöngum.
- 6) Haft er í huga að í tilskipun 2003/87/EB er gert ráð fyrir möguleika á að samþykkja ráðstafanir til að breyta flugstarfsemi sem er tilgreind í I. viðauka við þá tilskipun ef þriðja land innleiðir ráðstafanir til að draga úr áhrifum loftslagsbreytinga frá flugstarfsemi.
- 7) Samningaviðræður um alla flugmálasamninga Sambandsins við þriðju lönd ættu að miðast að því að standa vörð um sveigjanleika Sambandsins til að grípa til aðgerða að því er varðar umhverfismál, þ.m.t. að því er varðar ráðstafanir til að draga úr áhrifum flugsamgangna á loftslagsbreytingar.
- 8) Til að forðast röskun á samkeppni er mikilvægt að öll flug á sömu flugleið séu meðhöndluð á sama hátt.
- 9) Til að komast enn frekar hjá óhóflegri stjórnsýslubyrði á minnstu umráðendum loftfara ætti að bæta tímabundinni undanþágu við I. viðauka við tilskipun 2003/87/EB. Umráðendur loftfara, sem eru ekki með rekstur í atvinnuskyni, sem losa minna en 1000 tonn af koltvísýringi á ári ættu af þeim sökum að vera undanþegnir gildissviði þeirrar tilskipunar frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2020.
- 10) Rétt þykir að gera umráðendum loftfara, sem eru smálosendur, kleift að nota aðra aðferð til að sannprófa losun sína til að draga enn frekar úr stjórnsýsluálagi á þá. Aðildarríkjunum ætti að vera kleift að koma í framkvæmd ráðstöfunum til einföldunar þar sem einkum er tekið á þörfum umráðenda, sem eru ekki með rekstur í atvinnuskyni, sem eru smálosendur.
- 11) Sérstaka áherslu ætti að leggja á að draga úr eða jafnvel leysa öll vandamál sem koma upp í tengslum við aðgengi og samkeppnishæfni ystu svæða Sambandsins. Með þetta í huga ættu flug milli flugvallar, sem er staðsettur á ysta svæði í skilningi 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og flugvallar, sem er staðsettur á öðru svæði EES, einnig að falla undir undanþáguna sem er komið á samkvæmt þessari reglugerð.
- 12) Til að tryggja réttarvissu fyrir umráðendur loftfara og landsyfirvöld er rétt að heimila að framlengja lokadaga innskila og skýrslugjafar vegna losunar ársins 2013 til ársins 2015.
- 13) Vegna beitingar þessarar undanþágu er mikilvægt að minnst þess að aðferðir til úthlutunar og útgáfu losunarheimilda til umráðenda loftfara eru áfram þær sem voru fastsettar samkvæmt tilskipun 2003/87/EB, þ.e.a.s. byggðar á sannprófuðum gögnum um tonnklómetra að því er varðar viðkomandi tímabil sem þar er getið um.
- 14) Eftir þing Alþjóðaflugmálastofnunarinnar árið 2016 og í ljósi niðurstöðu þess ætti framkvæmdastjórnin að afhenda Evrópuþinginu og ráðinu fullnaðarskýrslu. Í þessari skýrslu ætti framkvæmdastjórnin m.a. að taka til athugunar alla kosti vegna umfangs losunar frá flugstarfsemi og, ef við á, leggja fljótt til ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að taka tillit til alþjóðlegrar þróunar og að unnt verði að fjalla um alla þætti sem varða beitingu undanþágunnar. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að taka sérstakt tillit til umhverfislegs árangurs af viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir (EU ETS) og, í þessu samhengi, til sérstaks framlags fluggeirans, þ.m.t. fyrirkomulags til að samræma betur þær reglur sem gilda um flugstarfsemi og staðbundnar stöðvar, eftir því sem við á.

(¹) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísu og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stjúd. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

- 15) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að innleiða tímabundna undanþágu að því er varðar vöktun, skýrslugjöf og innskil losunarheimilda vegna flugferða til og frá löndum utan EES, frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2016, til að draga úr stjórnsýslubyrði og einfalda stjórnun kerfisins og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 16) Nauðsynlegt er að tryggja réttarvissu fyrir umráðendur loftfara og landsyfirvöld með tilliti til lokadags innskila, sem er 30. apríl 2014, eins og um getur í tilskipun 2003/87/EB. Til samræmis við það ætti þessi reglugerð að öðlast gildi á þeim degi sem hún er samþykkt.
- 17) Breyta ber tilskipun 2003/87/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2003/87/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi grein bætist við:

„28 gr. a

Undanþágur sem gilda áður en alþjóðasamningur um beitingu sameiginlegrar markaðstengdrar heildarráðstöfunar kemur til framkvæmda eigi síðar en árið 2020

1. Þrátt fyrir ákvæði 12. gr. (2. mgr. a), 14. gr. (3. mgr.) og 16. gr. skulu aðildarríkin líta svo á að kröfur, sem settar eru fram í þeim ákvæðum, séu uppfylltar og skulu ekki grípa til aðgerða gagnvart umráðendum loftfara að því er varðar:
 - a) alla losun frá flugi til og frá flugvöllum, sem eru staðsettir í löndum utan Evrópska efnahagssvæðisins (EES), á hverju almanaksári frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2016,
 - b) alla losun frá flugi milli flugvallar, sem er staðsettur á ysta svæði í skilningi 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, og flugvallar, sem er staðsettur á öðru svæði EES, á hverju almanaksári frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2016,
 - c) innskil losunarheimilda, sem svara til sannprófaðrar losunar fyrir árið 2013, frá flugferðum milli flugvallar sem eru staðsettir í ríkjum EES, sem eiga sér stað eigi síðar en 30. apríl 2015 í stað 30. apríl 2014, og sannprófaða losun fyrir þessi flug sem skýrsla er gefin um eigi síðar en 31. mars 2015 í stað 31. mars 2014.

Að því er varðar ákvæði 11. gr. a, 12. gr. og 14. gr. skal líta svo á að sannprófuð losun frá flugferðum, öðrum en þeim sem um getur í fyrstu undirgrein, sé sannprófuð losun umráðanda loftfars.

2. Þrátt fyrir 5. mgr. 3. gr. e og 3. gr. f. skal umráðandi loftfars, sem nýtur góðs af undanþágum sem kveðið er á um í a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar, fá úthlutað fjölda losunarheimilda án endurgjalds sem fækkar í hlutfalli við minnkun á skuldbindingum um innskil á losunarheimildum sem kveðið er á um í þessum liðum.

Þrátt fyrir 8. mgr. 3. gr. f skal ógilda losunarheimildir sem ekki er úthlutað vegna beitingar fyrstu undirgreinar þessarar greinar.

Að því er varðar starfsemi á tímabilinu frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2016 skulu aðildarríkin birta þann fjölda losunarheimilda án endurgjalds vegna flugs, sem er úthlutað til hvers umráðanda loftfars, eigi síðar en 1. ágúst 2014

3. Þrátt fyrir 3. gr. d skulu aðildarríkin bjóða upp tiltekinn fjölda losunarheimilda vegna flugs sem fækkar í hlutfalli við fækkun á heildarfjölda losunarheimilda sem er úthlutað.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. 3. gr. d skal fækka þeim fjölda losunarheimilda, sem hvert aðildarríki skal bjóða upp að því er varðar tímabilið frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2016, þannig að fjöldinn samsvari hlutdeild aðildarríkisins í losun frá flugi sem rekja má til þess vegna flugferða sem falla ekki undir undanþágurnar sem kveðið er á um í a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar.

5. Þrátt fyrir 3. gr. g skal ekki krefja umráðendur loftfara um að leggja fram vöktunaráætlanir þar sem gerð er grein fyrir ráðstöfunum til að vakta og gefa skýrslu um losun að því er varðar flug sem falla undir undanþágurnar sem kveðið er á um í a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar.
6. Þrátt fyrir 3. gr. g, 12. gr., 15. gr. og 18. gr. a skal líta svo á að ef árleg heildarlosun umráðanda loftfars er minni en 25 000 tonn af koltvísýringi sé losun hans sannprófuð losun ef hún er ákvörðuð með því að nota tæki fyrir smálosendur sem er samþykkt samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 606/2010 (*) og inniheldur gögn frá Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu úr stoðbúnaði viðskiptakerfis fyrir losunarheimildir (e. ETS support facility). Aðildarríkjunum er heimilt að koma í framkvæmd einfölduðu ferli fyrir umráðendur loftfara, sem eru ekki með rekstur í atvinnuskyni, svo fremi sem slíkt ferli veiti ekki minni nákvæmni en fæst með tæki smálosenda.
7. Að því er varðar þessa grein skal líta svo á að flug milli flugvalla, sem eru staðsettir í ríkjum EES, og landa, sem gerðust aðilar að Sambandinu árið 2013, séu flug milli flugvalla sem eru staðsettir í ríkjum EES.
8. Framkvæmdastjórnin skal reglubundið og a.m.k. einu sinni á ári upplýsa Evrópuþingið og ráðið um framvindu samningaviðræðna Alþjóðaflugmálastofnunarinnar sem og um viðleitni sína til að stuðla að alþjóðlegri viðurkenningu á markaðstengdu fyrirkomulagi í þriðju löndum. Í kjölfar þings Alþjóðaflugmálastofnunarinnar árið 2016 skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um aðgerðir til að hrinda í framkvæmd alþjóðasamningi um markaðstengda heildarráðstöfun frá árinu 2020, sem mun draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá flugsamgöngum á jafnréttisgrundvelli, þ.m.t. um upplýsingar, sem varða notkun tekna, sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013.

Í skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin taka til athugunar þessa þróun að því er varðar viðeigandi gildissvið fyrir umfang losunar frá starfsemi til og frá flugvöllum, sem eru staðsettir í löndum utan EES, frá 1. janúar 2017 og eftir það og, ef við á, láta fylgja tillögur til að bregðast við þessari þróun. Í skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin einnig taka til athugunar lausnir á öðrum málum sem kunna að koma upp við beitingu 1. til 4. mgr. þessarar greinar en varðveita jafnframt jafnræði í meðferð á öllum umráðendum loftfara á sömu flugleið.

(*) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 606/2010 frá 9. júlí 2010 um samþykki á einfölduðu tæki sem Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu (Eurocontrol) hefur þróað til að áætla eldsneytisnotkun tiltekinna umráðenda loftfara sem losa lítið (Stjtuð. ESB L 175, 10.7.2010, bls. 25).“

- 2) Í I. viðauka, í dálkinn „Starfsemi“ í töflunni í viðaukanum, undir fyrirsögninni „Flugsamgöngur“, bætist eftirfarandi liður við á eftir j-lið:

„k) frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2020: flugferðir sem myndu, ef ekki væri fyrir tilstilli þessa liðar, falla undir þessa starfsemi, á vegum umráðenda loftfara, sem eru ekki með rekstur í atvinnuskyni, sem annast flugferðir þar sem heildarlosun á ári er minni en 1000 tonn.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún gildir frá og með 30. apríl 2014.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.